[2018] 14 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 914

ਗਣੇਸ਼ ਸੁਖਦੇਉ ਗੁਰੂਲੇ

ਬਨਾਮ

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸਿੰਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 11916)

ਦਸੰਬਰ 10, 2018

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ, ਜੇਜੇ.]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1959 - ਧਾਰਾ 35(3) - ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਮਤ - ਗਿਣਤੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ - ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ 9 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 8 ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ - 6 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਈ ਅਤੇ 2 ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ - ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ 1 ਮੈਂਬਰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 5 ਵੈਧ ਵੋਟਾਂ ਪਈਆਂ - ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨਿਯਮਾਂ, 1958 ਦੇ 35(3-ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਐਡੀਸ਼ਨਲ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ: ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਬਹੁਮਤ ਨੂੰ "ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਹੁਮਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 9 ਹੈ ਅਤੇ 1 ਮੈਂਬਰ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨੰਬਰ 8 ਦਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ 5.33 ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਜਦੋਂ ਬਹੁਮਤ 5.33 ਵੋਟਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ "ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ 5.33" ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, 5.33 ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ 5 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 5.33 ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ 6 ਵੋਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35(3) ਦੁਆਰਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਸੀ - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨਿਯਮ, 1958 - ਆਰ. 35(3-ਬੀ)।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਗਣੇਸ਼ ਸੁਖਦੇਓ ਗੁਰੂਲੇ ਬਨਾਮ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸਿੰਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਰੱਖਦੀ ਹੈ: **1.** ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਬਹੁਮਤ ਨੂੰ "ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੌਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅੱਠਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅੱਠਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ 5.33 ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 9][918- ਜੀ-ਐੱਚ; 919-ਏ]

2. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਵੋਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਮਤ 5.33 ਵੋਟਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ "5.33 ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ" ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, 5.33 ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ 5 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 35(3) ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 5.33 ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ 6 ਵੋਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [923-ਈ-ਐਫ]

3. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 18] [923-ਐਫ-ਜੀ]

ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2005) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 10: [2005] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 21 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੈਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਯੂ.ਡੀ.ਡੀ. ਮੁੰਬਈ, 2010 (3) ਐਮ.ਐਚ. ਐਲ.ਜੇ. 465; ਅਨੰਤ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 2017 (1) ਐਮ.ਐਚ.ਐਲ.ਜੇ. 431 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2005] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 21	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 11

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 11916।

2018 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 12185 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 22.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸੁਸਤੀ ਦੀਪਲਕਸ਼ਮੀ ਐਸ. ਮਾਤਵਾਂਕਰ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਦਾਨੰਦ ਚਿੰਗਾਲੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਕੈਲਾਸ ਬਾਜੀਰਾਓ ਔਂਤਾਡੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੈਵੀਏਟ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸਾਂਝੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:

07.09.2018 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ 07.09.2018 ਨੂੰ 14.09.2018 ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 14.09.2018 ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਨੌਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਈ ਅਤੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਾਡੇ, ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨਿਯਮ, 1958 ਦੇ 35(3-ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਨਾਸਿਕ ਨੇ 16.10.2018 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 14.09.2018 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰ ਨੌਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 5.33 ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਵੈਧ ਵੋਟਾਂ ਹੋਣ

ਕਰਕੇ, ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਾਡੇ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ 5.33 ਸੀ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਜਾਂ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ 8 ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 7 ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35(3) ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:
“35. ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। - (1) ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ [ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ] ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਰਪੰਚ ਉਪ-ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
Xxx xxx xxx

(3) ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਉਪ-ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ,

[ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਉਪ-ਸਰਪੰਚ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਸਰਪੰਚ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਤਾ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਉਪ-ਸਰਪੰਚ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ:"

8. ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। 14.09.2018 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਮੌਜੂਦ ਅੱਠ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਕਾਰਨ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਈ ਹੈ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵੈਧ ਵੋਟਾਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ। ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ "ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ" 'ਤੇ ਸ਼ੈਕਲਟਨ 7.32 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਹੁਮਤ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ:

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਹੁਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ "ਮੌਜੂਦ ਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਵੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ" ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 37 ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 20 ਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ (ਬਾਕੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

9. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 35(3) ਬਹੁਮਤ ਨੂੰ "ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਲਹਾਲ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੌਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅੱਠਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅੱਠਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ 5.33 ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਤਦਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਸੱਤ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸੱਤ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਬਹੁਮਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ"। ਇਸ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਤਦਾਨ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸੱਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

10. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਈ ਗਈ ਅਗਲੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 5.33 ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਵੋਟਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਕੀ 5.33 ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ 5 ਵੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਲ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ", ਤਾਂ 5.33 ਵੋਟ ਨੂੰ 5 ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵੋਟ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵੋਟ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੋਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ .5 ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ .5 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35(1) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਵਾਕੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦਾ

ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇਹੀ ਅਰਥ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ, ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2005) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 10। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਯੂ.ਪੀ. ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ) ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ 50% ਜੋ ਕਿ 46.50 ਸੀ, ਨੂੰ 47 ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 47ਵੇਂ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2,6 ਅਤੇ 7 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"**2.** ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ:

ਸ਼੍ਰੇਣੀ	ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ (ਨਿਰਧਾਰਤ)	ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ	ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ
ਜਨਰਲ	50%	46.50	46
ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ	21%	19.53	20
ਹੋਰ ਪਛੜੇ ਵਰਗ	27%	25.11	26
ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ	2%	1.86	1

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਨੁਕਸ ਪਾਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, 46.50 ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ 46 ਦੀ ਬਜਾਏ 47 ਤੱਕ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ 46 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਜਨਰਲ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੇਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਜ਼ੋਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕਣ ਦਾ ਸੀ।

7. ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਤਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਤਰਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਹਿੱਸਾ ਅੱਧਾ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਇੱਕ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਿੱਸਾ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 46.50 ਨੂੰ 47 ਤੱਕ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 46 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲਈ 47 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਣੀ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। "

12. ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ

ਕੁੱਲ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ 50% ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ 93 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਨ, 47 ਨੂੰ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਪੋਸਟ ਜੋ ਕਿ 46.50 ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 47 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ 1994 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

13. ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਜੈਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਯੂ.ਡੀ.ਡੀ. ਮੁੰਬਈ, 2010 (3) ਐਮ.ਐਚ. ਐਲ.ਜੇ. 465 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਸ਼ ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਟਾਂ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 0.5 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਊਂਡਿੰਗ ਆਫ ਉਹ ਅਨੁਪਾਤ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 31 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"31. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਤੁਰਕਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਊਂਡਿੰਗ ਆਫ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ, (2005) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 10 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਜੱਜਾਂ, ਜੇ.ਡੀ. ਦੀਆਂ 93 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 50% ਅਸਾਮੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 50% ਆਮ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ 46.50 ਸੀਟਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ 46.50 ਸੀਟਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 46 ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ 47 'ਤੇ ਰਾਊਂਡ ਆਫ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 46 'ਤੇ ਰਾਊਂਡ ਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ 47 'ਤੇ ਰਾਊਂਡ ਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਸੀਟਾਂ 47 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ 50% ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 46 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ 47 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 93 ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 47 ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ 46 ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 93 ਵਿੱਚੋਂ 46 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। "

ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਕੋਲ 46.5 ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਫਾਰਮੂਲਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ .50 ਨੂੰ 1 ਤੱਕ ਗੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ 47 ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 94 ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੱਲ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ 93 ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਊਂਡਿੰਗ ਉਹ ਅਨੁਪਾਤ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ 50% ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸੰਤ ਗੀਤੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 14. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੈਰਾ 34 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 0.5 ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਨੰਤ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 2017 (1) ਐਮ.ਐਚ.ਐਲ.ਜੇ. 431 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੋਣ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ

ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 100 ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ:

"**100.** ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਵੈਧਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੈਧਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਖਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੌਂਸਲਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਸਵੈਚਲਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਜਾਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। "

16. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸ) ਨੰ.2016 ਦੇ 29874-29875 (ਸ਼ੰਕਰ ਪੁੱਤਰ ਰਘੂਨਾਥ ਦੇਵਰੇ (ਪਾਟਿਲ) ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਨੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 23.08.2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

17. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਾਡੇ ਦੀ ਵੋਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਹੁਮਤ 5.33 ਵੋਟਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ "5.33 ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ" ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, 5.33 ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ 5 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 35(3) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ 5.33 ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ 6 ਵੋਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 14.09.2018 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਵਧੀਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ